

Racespecifik Avls Strategi for Sealyham Terriers i Danmark

Formål:

Denne RAS skulle meget gerne fungere som et opslagsværk for alle raceinteresserede samt være en god rettesnor/guide for opdrættere af Sealyham Terriers i Danmark.

Det er selvfølgelig meningen, at vi med vores RAS ønsker at stille med et brugbart værktøj til vores videre avl i fortsat at fremavle sunde og racetypiske Sealyham Terriers.

Racens historie:

Sealyham er navnet på et gods i Wales / Prembroke-shire, hvor den jagtivrige Captain John Tucker-Edwardes boede. Og i 1840 valgte Capt. Edwardes at lade sig pensionere for udelukkende at hylde sig sin passion – jagten på fortrinsvis grævling og odder.

Men da ingen af hans daværende hunde opfyldte hans forventninger, besluttede han at avle sig frem til sin egen race. Som basis for sin avl importerede han hvide, ruhårede bassets, hvortil han krydsede Dandie Dinmonts og også foxterrier samt en lille Bullterrier art – Cheshire Terrieren.

Han gjorde det godt, for på ganske kort tid talte hans kennel over 100 hunde. Han selekterede ganske strengt, hvis en af hans hunde under prøver ikke udviste nok mod og udholdenhed, blev hundene enten udstationeret til vennerne eller aflivet. På denne måde lykkedes Cpt. Edwardes og senere opdrættere at avle sig frem til en såvel eksteriørmæssigt som karaktermæssigt anderledes jagthund.

”Edwardes-Terrier” blev i England hurtigt kendt, og i 1911 anerkendte den Engelske Kennel Klub racen under navnet Sealyham Terrier. Fra at være en lidenskabelig jæger udviklede Sealyham Terrieren sig faktisk til en meget omgængelig selskabshund med lidt længere pels.

Som mange af de andre terrierracer er også Sealyham Terrier i løbet af årene blevet arbejdsløs. Den udprægede jagtiver er blevet dæmpet gevaldigt, hvorfor den i dag er en aldeles glad og ukompliceret selskabshund. Sealyham Terrier er en yderst behagelig familiehund, en energibombe i naturen, men glad for at tilpasse sig familiens forhold i hjemmet, og har desuden en velsignet situationsfornemmelse for at slappe af, når man selv har brug for fred og ro.

Sealyham Terrier er en lille solid, harmonisk bygget hund med kraftfulde, livlige bevægelser og selvsikker udstråling med stor humoristisk sans og pga. en meget høj irritationstærskel er meget børnevenlig. Alligevel skal en Sealyham, som alle andre terrier, opdrages konsekvent, ellers - som en engelsk ekspert ganske rigtig engang sagde ”vil De snart selv opdage, når en Sealyham i deres hjem endnu engang har ført dem bag lyset”. Derfor er det indlysende, at en hund med så meget karakter og stor personlighed også skal opdrages *KÆRLIGT, men med fast og konsekvent hånd.* Stemmen skal være værktøjet for at opbygge et perfekt kammeratskab.

Sealyham Terrierens pels er en kombination af smudsafvisende underuld og faste ruhårede dækhår. Den skal børstes en gang ugentlig og trimmes tre – fire gange om året – OG SÅ er en perfekt trimmet Sealyham Terrier bare en ren nydelse.

I dag er Sealyham Terrier en lille, eksklusive race. Der registreres forholdsmæssigt få kuld om året, hvorfor man skal væbne sig med tålmodighed for at få den så længe ventede Sealyham Terrier.

Men det lønner sig!

Population:

Som oven for beskrevet er Sealyham Terrier en lille race i begge henseender. Det gennemsnitlige registreringsantal de sidste 5 år er på 16 hvalpe!!.

Den begrænsede efterspørgsel betyder naturligvis, at opdrætterne tænker sig nøje om, inden de parrer deres tæver. Det er vigtigt i udvælgelsen af avlsdyr, at de hunde med flest raske aner i stamtavlen bliver foretrukket frem for individer med syge hunde tæt på. Dette kan dog bevirke, at genpuljen mindskes, men vi får samtidig et større antal raske hunde at vælge imellem i den videre avl.

Sundhed:

Sealyham Terrieren er generelt en meget sund race og de kendte arvelige sygdomme meget sjældent forekommende.

Alligevel er der noget vi skal være meget OBS på, da ingen af vores hunde kan sige sig fri for at have ”bærere” i stamtavlerne. Da man endnu ikke har fundet det fejlgivende gen eller specifikke arvegang, kan der stadig ikke tages blodprøver for at afsløre sygdommene. Der er dog igangværende projekter rundt om, hvor der forskes i netop denne problemløsning.

De alvorlige sygdomme, som vi skal vise meget opmærksomhed, er flg.:

- Primær Linseluxation (PLL).
- Retinal Dysplasi (RD).
- Discforandringer (IDD).
- Medfødt døvhed.

Derudover er der selvfølgelig andre mindre alvorlige hudproblemer, som med rette også skal tildeles en hvis portion opmærksomhed:

- Allergi.
- Eksem.
- Forøget produktion af Malassezia gærsvamp (malassezia er naturligt forekommende hos alle hunde).

Fremtidige mål og ønsker:

Det er en selvfølge at ønske, at vi bibeholder vores sunde bestand af Sealyham Terriers i Danmark. Vi må nøje udvælge vores avlsdyr, og pga. den ukendte arvegang af flere af lidelserne, er det vigtigt, at vi kender vores linjer godt. Når det med tiden er muligt at finde ’markøren’, bliver det meget nemmere at konstatere de arvelige lidelser ved hjælp af en blodprøve.

Eksteriør:

Til trods for den begrænsede avl og udvalget af avlsdyr har vi i Danmark en høj eksteriørmæssig standard inden for vores race.

DKK-racestandard iht. FCI standard for racen

FCI Standard Nr 74

28.11.2003 (GB) (ORG 29.10.2003)

SEALYHAM TERRIER

Oprindelsesland: Storbritannien

Anvendelse: Terrier.

Klassifikation: FCI Gruppe 3 (Terriers),

Sektion 2 (Små terriers).

Uden brugsprøve.

Helhedsindtryk: En hund med frie bevægelser, energisk, harmonisk og med betydelig substans i lille format. Dens omrids er rektangulært, ikke kvadratisk.

Temperament: Robust og fuld af "gå-på-mod", virker arbejdsduelig. Opmærksom og frygtløs, men af venlig natur.

Hoved:

Skalle: Svagt hvælvet og bred mellem ørerne.

Næse: Sort.

Næseparti: Respektindgydende, firskårent kæbeparti, kraftfuldt og langt.

Kæber, bid: Regelmæssige og stærke tænder. Hjørnetænderne, der er lange i forhold til hundens størrelse, har god tilpasning mod hinanden i biddet. Stærke kæber med korrekt saksebid, dvs at de øverste fortænder tæt overlapper de underste, og at biddet ligger vinkelret på kæberne.

Kinder: Kindbenene er ikke fremtrædende.

Øjne: Mørke, velplacerede og runde, af middel størrelse. Mørke, pigmenterede øjenrande foretrækkes, men mangel på pigment tolereres.

Ører: Middelstore, med let rundede spidser. De bæres ned langs kinderne.

Hals: Forholdsvis lang, tyk og muskuløs, ansat på godt tilbagelagte skuldre.

Krop: Middellang og smidig.

Ryg: Vandret.

Bryst: Bredt og dybt; når godt ned mellem forbenene.

Ribben: Godt hvælvede.

Hale: Traditionelt kuperet. *NB! Kupering er forbudt i bl.a. Danmark.*

Kuperet : Middellang. Tyk, med afrundet spids. Ansat i højde med ryggen og båret oprejst. Bagparten skal nå bagud for haleansatsen.

Ikke kuperet : Halen skal være middellang for at give harmoni i helheden. Den er tyk ved roden og bliver tyndere mod spidsen. Ideelt bæres den oprejst, men ikke overdrevent ind over ryggen, oprullet eller snoet. Bagparten skal nå bagud for haleansatsen.

Lemmer:

Forpart: Korte og stærke forben, så lige som muligt, når der tages hensyn til, at brystet skal nå dybt ned.

Skuldre: Skulderspidsen ligger på linie med albuen.

Albuer: Sluttes godt til brystets sider.

Bagpart: Påfaldende kraftfuld for hundens størrelse.

Lår: Dybe og muskuløse.

Knæled: Velvinklede.

Haser: Stærke, velvinklede og parallelle.

Poter: Runde "kattepoter" med tykke trædepuder. Poterne peger direkte fremefter.

Bevægelse: Vital og kraftpræget, med masser af "drive".

Pels:

Hårlag: Lang, strid og ruhåret overpels med vejrbeskyttende underuld.

Farve: Ensfarvet hvid, eller hvid med lemon, brune, blå eller grævling-brogede aftegninger på hoved og ører. Udbredt sort eller rigeligt med småpletter er uønsket.

Størrelse: Skulderhøjden bør ikke være over 31 cm (12 ins).

Idealvægt for hanner ca 9 kg (20 lbs),

tæver ca 8.2 kg (18 lbs).

Totalbilledet af hundens bygning, harmonien i helheden, type og substans er de væsentligste kriterier ved bedømmelsen.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 28 NOVEMBER 2003
Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
JANUAR 2006

Vi har dog alligevel punkter, hvilke vi i forhold til standarden skal være opmærksomme på:

- *Størrelse:* Vi skal være opmærksomme på, at det altid er nemmere at øge størrelsen på vores hunde og vi skal huske at have i bagehovedet, at Sealyham Terrieren oprindeligt blev brugt til gravarbejde (især på grævling). Det er endnu ikke et problem. Men vi skal være OBS på at bibeholde den rigtige størrelse.
- *Forpart:* Dette er et vigtigt punkt. Sealyham Terrieren skal have en stærk lige ryg med dyb og bred brystkasse (under hensyntagen til gravarbejde), samt velvinklet godt tilbagelagt "ren" skulder, der ikke må give indtryk af at sidde "udenpå" hunden. Ved for stejle skulder og kort overarm får vi korte hackney-lignende forbensbevægelser.
- *Bagpart:* Vi skal huske, at Sealyham'en er kendt for at have "megen hund bag halen". Vi må undgå at hundene bliver for stejle bagtil og derved kommer til at gå understillet med stive bagbensbevægelser. Den skal dække et stort areal i sit bevægelsesmønster.
- *Pels:* Det er vigtigt at vi bestræber os på at få et passende forhold mellem de stride dækhår og den tykkere og bløde underuld, således at hundene er nemmere at trimme og holde i det

daglige. Vi må for alt i verden prøve at undgå Bam-pelse (alt for meget underuld og for bløde dækhår).

- *Pigment*: Ifølge standarden er det et ønske dog ikke et krav, at racen skal være pigmenteret rund om øjnene. Det må dog tilstræbes, at hundene avles med god pigment i huden, da for lidt pigment med tiden kan risikere at give usunde individer.
- *Hale*: Siden kuperingsforbudet trådte i kraft i '96, ser vi mange forskellige mere eller mindre lige haler. Det er meget svært at avle de krøllede haler ud og det er pt. ikke en fejl, men det er nok kun et spørgsmål om tid. Selvfølgelig skal man ikke gå på kompromis med sundheden for at få en lige hale, men den er nu engang en del af hundens eksteriør.

Fremtidige mål:

Det er vigtigt at undgå indavl og evt. matadoravl samt at fortsætte med at udvælge de bedste avlshunde, der er tilgængelige for vores fremtidige avlsprogram.

Vi må samtidig fortsætte med at basere videre avl på hunde, der repræsenterer de for racen typiske karakteristika - dvs. sunde og robuste, humoristiske og venlige familiehunde.

Da Sealyham Terrieren både her i Danmark og på verdensplan er en antalsmæssigt forholdsvis lille race, er åbenhed mellem opdrætterne herhjemme og i udlandet af stor betydning. Først og fremmest for at undgå unødvendige lidelser og især for at bibeholde den høje kvalitet vi har i dag i vort avlsarbejde til gavn for nye opdrættere og kommende hvalpekøbere.